

U. P. t h U a h S p

ԱՐԵԱԳՈՎԻՔ ԵՒՐԻՉԱՅԻ ԼՈՒՍԱԴՐՈՒԹԵԱԸ.

1. սահ. թի. 2- Համարված ամեն ելու անուն՝ առկերպ թափ մրցել; Քաջալիքը. — Երկու Արյու Թաղաղական, 23, բաժ. de Ménus. 1839 թվականը 15. — Քայլ, Ազգյան թան. — Եղիշե, Ազգյան Ազգայինը. — Այցելու, Արյու Տէ՛. Կառապետներ Արքան:

Digitized by srujanika@gmail.com

Հայութեալ յազմաւորք Առք փիլիսոփացին Թողտուութեան վրաց պատճառակին բարդաւած և աղաւարքին Թագրգիտաւութ է : Պարզ Թագրգիտաւութիւնը ասուրակացի և անցարմար Երեւաց մեցի ։ Առք Լոնեւատակերպուց զարուն Անդշինցի ամենին Երեւակի զերդագիւներէն մէկն էր և իր փիլիսոփայաւութէնը երկրոր առան մնած առզուութ օրուա ոչ միայն իր հայրենակիք այլ և զրեթէ բազու Ներուպույի վրաց ։ Արժանաթեան և Թիգրասութեան Դամար զրածները նշանաւկաթեան որժանքի և մասնաւոզ Ասխուականերու կողմէ որք մոյն Եռանդայ վեր կրյու զարին և Կրտսեանանաւկան կիրքերու կը զանեն, երբ այն գէ ։ Կիրքերը զազելու համար հաստատուած է : Ուրիշ անզամանին կանենանք կրմանելուն վրաց զրածնակակի և հայ մողագործին յարանէլ իր կործիքները սրբ ուժեն լուսաւորեալ միաբերաւ տոցին, չստայար սնէեցն և զիս սնէին ։ Ժաղովսկրու մէ որ կազէ լուսաւուշտիւ իր որպատասորաբ կրթանեինը, աղոխնքն լրջա սաբրաւամէն զաւանեները, և փիլիսոփայաւութինը, ասինքն մարդկացին զիտաւթիններու բախնացիութինը, անհնարին զգուշածիննով մշակել և մայի համացը Թաղեկ բարդութեան մէտ, եղէոչ առնենք աշխատաւթիւնն ի գումազ ունացն ։ Առք մաս 20 օպուսու, Անձնին բը իսկաւ նշանաւինը պաշտպաննեց և մեւաւ բը իսկաւնեաց 1704, նոկտեմբեր 22ին :

Յուղուստմինը, որ քրիստոնէութեան աղջի աղջի
աղանդները կը պարագաւրին իրաւու հետ անհնար,
ընդհանուր աւրուա է փառ զի զիստոր նշան է ուժի
հշմարիս Ակեղեցւոյ . Ընդուաշն է հին փարավ և
աւանդիմիններով պարձիք կոմ նարազումը զոյթէ և
կամ ուղղուիա և զոչէ . եռէ մէկը չափի սէք, անո-
շմին, բարեկամաթին բազոց մարզկոյին սեսի վրայ
հաւասուրագիս, այնովովն շատ նեւու է քրիստոնեայ
ըլլալէ . Կրօնը հաւասուրագիս է ոչ աշխարհային փառքի
արտաքին շինք մը կոնդներու համար, ոչ մարզկրու-
թինք մը սարու միաբուժ որ և եկեղեցական իշխանու-
թեան համարն է ոչ իսկ զորմանմը բնաւարակութեամուր,
այլ միուն զմելլյորդութեան նպատակայ որուստի-
նութեան հրաբերագաւառնեան որէքընդ ասլիքն . Քրի-
տոսին խաչը աւելոց կը պարագաւրի նախ ուսականու

կառարութելիք ախանքու և կիրքերս դէմ: Այ ժիբուի,
մորգ մը որ մէր ասցէ մարտնչինով կը մորակափ և ոս-
նոցամին կ'ընէ իր փրկութեան պրոց, զմուարաւ կըր-
հուց վեճի հոմազի թէ՝ շատ վայր տնի որ մէնք փըր-
կաւնք: Անձնարին է հուատու մէ՝ այն որ քրիստոնէ-
ւութիւնը ի բար պատէ չէ բնականեր, ուրիշներու քրիս-
տոնամին շնորհերու հուար աշխատուի անկեղծորին: Քրիստոնէւութիւնը ուշի է, առեալորտնը և ուստքա-
ները կը հաստատեն պայս և ով որ հուր և սուր կը գոր-
ծածէ քրիստոնէւութիւնն կ'իրէ: Ակաց կը կոչվեմ խոյշեր
ուն մոլոցիրու որբ կը հոյսածէն, կը չարչարէն, որբ
կ'առերին, կ'առանինն կրօնիք պատրաւեկաւ և կը հարցը-
նեմ հեծէ պատրի անիրուարու վարուելու առնեն սիրոց
և բարեկամութեան նոցին կը օսպավին: Երբ աւանեմ ոյս
կատաղիները ուր իրենց ծնողին և բարեկամներու
հաւալ արայէս կը վարուին զանանք ուղղելու համար
աւատարանի ուշմ ըրած մեջքինն էն, երբ աւանեմ որ
հուրով և սուրավ կը հորուանն նուև իրենց պանդին
անզունիները որբ անհան պատերով կարատուին և որբ
յախունակուն կորսատի մէք էն, այն սունն, ոյլ աչ-
տագ, սիրուի հուատամ միացն անոնց ըստամն: Պահ
ոյլ են: յիրուուի զաւեհան և սիրոյ համար ուրիշները կը
կոզուունն, մոլունական պատիք հօտունն, մուն բանափ
մէջ տոսնի և ծարաւի կը թօգուն, մէկ իրուուս կը ունը կը
բանան միրկունին շնորհելու հուար, բնշն ձայն չեն
հաներ, անզունակմ կը թօգուն ունիրուարինը, նենցու-
րինը, պուսներինը և ուրիշնոյն անսակյանցանքները
(որը Ասուրեալին զանուց մասնաւորժանի են որը կոտ-
ուպաշտերու վրաց կ'իրեւին) բնշն կը թօգուն կը սևմ որ
աստականն ուրիշն և իրենց հուար: Ո՞յ կ'իրնայ ուրանուլ
որ այս ամեն ունիրուարունիները աւելի ներհանկ էն Աւ-
տուսաց գուացին, և կ'ընդցուց որրութեան և նոցիներու
փրկութեան բան նէ այն մերժումը սրով բարփ, և սաս-
քինի մարզը, իր խիստեն և սուպանդեր համար, կը
մերժէ և կ'ընդցական բանի մը վօրինելու կոմ կը հրա-
մուրի կ'ոնքրի հատական պաշտօնը կատարելէ: Բնշն
մոյք ենումզու որ խոի կը հուաք, կը իսանէ, կ'ոյրէ աշ-
լազին մարդերը: պատիք մը չի ստր ոյն պատերու և
անկարացութիւններու ուր, կը կրկնինը, քրիստոնէւ-

օհան ներհամկ ևն հիմնովին : Խնջու այնքան բիրտ կը թափէ արարողութիւններ մուծելու կամ կարծիքներ հաստատելու համար այնպիսի խնդիրներու վրայ որբ ըստ մեծի մասին զժուար և փշալի նիւթեր կը համար- վին և որք հասարակ մարդկարու անհագելի ևն : Սակայն հնդաղընելով ևս որ աղանդներու էութիւնը հոգիներու փրկութեան արգելք կ'ըլլաց, անուրանալի է թէ՝ վե- րոյիշեալ ախտերը ոչ նուազ արգելք ևն և արքայութիւ- նէն շատ հնուու կը տանին մարդը : Նախ արմասարի խլելու է այս ախտերը և հարք աշխատելուէ որ աղանդ- ները վերնան : Քրիստոնեայ մը որ հակառակ կերպով կը վարուի և որ, մինչդեռ անզութ և անողորմ է տար- բեր կարծիքի տէրերուն դէմ, ներողամիտ կը լրէ ախ- տերու և անկարգութիւններու վրայ, Քրիստոսի աշակերտ չէ և կրօնքի անունով ուրիշ հոգատակի հաս- նելու կ'աշխատի : Ասկէ զատ և թէ բանութիւնը հարկա- ւոր է զարձերու, ինչն համար Քրիստոս զէնքեր, սու- բեր կամ ուրիշ հատու զործներ չտուաւ առաքեալ- ներուն, երբ ասոնք քարոզելու ելան : Աթէ աղանդները բոնի ի քրիստոնէութիւն պիտի բերուէին, և թէ կոյրերը և յամանները զինուորներով ի ճշմարտութիւն պիտի զային, Քրիստոս կրնար աւելի զիւրաւ իր նոգատակին համարի երկնային զործներով քան թէ թագաւորներու վաշտերուն յանձնելով այս հողը : Երկրաւոր թագաւո- րի մը ոյքը ուրքան մէծ ըլլաց հազիւ թէ կը բաւէ քանի մը հաղար հողի զուտիլ և այն առաջանակ մը ուրիշ մէլլաց է այս առաջանակ մը ուրիշ մէլլաց է այս առաջանակ մը ուրիշ մէլլաց է այս առաջանակ մը ուրիշ մէլլաց :

Մոլի եսանոցը այլ և այլ զիմնոկ կ'ասանու զինք արգա- րանցնելու համար, երբեմն հասարակին շահէ և օրէնք- ներու հնազանգութիւնը կը հրապարակէ, երբեմն յանուն կրօնքի կը շարժի և իր շուայտ ու խննէշ վարքը ծածկելու կ'աշխատի : Այս զիմնոկ խողիու և զինքը յայտնելու համար, շատ հարկաւոր է ճշզիւ որոշել տէրութեան և կրօնքի ստիւմնը և հաստատել երկուքին իրաւունքը որպէս զի մոլեզնութիւնը զինաթափ իշնայ և կործուի :

Տէրութեանը մարդերու ընկերութիւն մ'է այն նոգա- տակով միայն հաստատուած որ ամէն անգամք զիքար պահեն, պաշտամաննեն և իրենց նիւթական բարօրու- թեան զարգանալուն աշխատին : Քաղաքական պետին պարտաւորութիւնն է շամաս, օրէնքներու անթերի կուտարում տալով, որ ժողովուրզը ընդհանրութէն և ամէն մարդ մասնաւորաբար նիւթական կենաքի վերա- բերեալ բանները արգարօքէն ստանայ : Աթէ մէկը յան- զօցնի այս օրէնքները ուրքի տակ առնելու ելնել պէտք է որ ստամեւի, յիշեալ բարօրութիւնն կամ աղասու- թիւնէն և կամ կենաքէ զրկուելով, բայց որովհետեւ մարդ մը կամաւ յանձն չանուու այս զրկումը, քաղա- քական պետին ճնուքը ամենի վուած է բոլոր ժողովուր- զին զօրութիւնը որ ուրիշներու իրաւունքը անզումովը պատժէ : Պէտի մը իրաւութիւնը այս սահմանէ

դուրս չելնէր, նիւթական բարօրութիւնը ապահով ընկելու համար հիմնուած է և անոր համար միայն կը մնայ : Երբէր իր զօրութիւնը չկրնար զործ ածել հողիներու վրկութեան կամ հողեւոր իրերու համար : Նախ զան զի Աստուած ոչ այս պետին և ոչ ուրիշի մը իշխանութիւն տուած է որ բոնագատին իր կրօնքը ընգունէլ տալու : Ճշմարիտ կրօնքի բոլոր ոյժը ներ- քին համոզումի վրայ է, և ինչ զաւանութիւն և ընտրէ մէկը, ինչ արտաքին պաշտօն և տանի, և թէ չոսնի ներ- քին համոզում մը որ իրեն ըսէ թէ այս զաւանու- թիւնը ճշմարիտ և այս պաշտօնը հաճելի ևն տատու- ծոյ, երկուքն ալ մէր փրկառիւն օգուտ չեն կրնար ընկէ : Եթէ բերանով յարգենք և միտքով զաւանար- տենք կրօնքը, և թէ արտաքին պաշտօնը ներքին համո- զումի արձագանգ չէ, հաւատաւոր կրնանք երկուի այլ ստուգի և նոր մեղքերու ներսում ընկու- նելու տեղուրիշ մեղքերու նորմակայ կ'ըլլանք : Երկրորդ հոգիներու փրկութիւնը քաղաքական պետին չի լրա- բերիր վասն զի իշխանութիւնն է և կը մնայ արտաքին զօրութիւն մը . ներսը չազզէր և հետեւաբար երբէր չհամոզէր Միտքիներքին համոզումն է հաւատաւոր և Աստ- ուած զայն կ'ընդունի միայն : Ասկէ զատ միաքը բնու- թեամբ այնպէս շինուէր է որ մէկը չկրնար բանի իրեն բան մը ընգունէլ տալ : Զրկում, բանու, տանջանք և զի- լարանք անբաւական են անոր հաւատաւ և անբայրա- յելի գատումը փոխէլ : Բայց, կ'ըսէն ումանք, քաղաքա- կան պետը կրնայ բանութեան տեղ վաստեր զործ ածել հերետիկոսը ճշմարտութեան տական ամրանակ փրկութիւնը շամարի բանը ամրանակ ամրանակ մարդերու վարաւուորութիւնն է, այլ տարրեր բան է համոզել և բանադրանել, վաստ գործածել և պա- տիժ տալ : Այսպէս ուրիշն քաղաքական պետը օրէնք հաւատաւէլու ժամանակ, հաւատաքի կամ արտաքին պաշտօնի կարգագրութիւններ ընելին պղուշանալու է, վասն զի օրէնքը առանց պատիժի աղզում չտնի ամե- նելին, և պատիժի անօգուտ է այս պարագայի մէջ, որովհետեւ չկրնար միտքին համոզում տալ : Այսը կամ յայտնութիւնն է կարու են միայն մարդերու կարծիքը վո- խելու և այս լոյսը չի կար բնաւ մարմեային տանջանքը կամ արտաքին պատիժէ : Երբարդ հոգիներու փրկու- թիւնը քաղաքական պետին չի լրաբերիր, վասն զի և թէ տարրերի բանութիւնը, պատիժը կամ տայցը կարենային մարդու միտքը համոզել և նոր տեսիլիներ տալ, նաև այս կերպով հոգիներու չէլն փրկուեր : Ահաւակի ինչու : Ճշմարտութիւնը մի է և մի ճամբան որ երկնաքը կը տանի : Յոյս կմայ արդեօք որ տեղի մարդ արքայութիւն զրկու- թիւն է երկրաւոր իշխանի մը հաւատաւը ընդանաւի, և թէ անձնական լոյսէ երաժարաւուր կ'իշխանի մը հաւատաւը ընդանաւի, և թէ խիղճը առաջանաւը

խոփելուն կուրօրէն հնաղամդպուի արքունի կամքին կում հաւատրին զոր ազիսութիւնը, սնափառութիւնը, նախապարուսը և այսպատճեցէ նախառատէր են մեր ծնածերկիրին մէջ : Խշանները, կրօնքի զգայութիւնով, մարմաւոր շահերու չափ իրաւումէ կը սարբերին և այսպիսի տարբերութիւն մը չկը չիրնար ընդունուուր փրկութիւն տալ : Այս տամէն իշխաններին մէկը միայն ճշմարտութեան մէջ կը զանուի, տասիր երկրիս միւս բոլոր պետութիւնները, և ճշտառար ժողովուրդները, ի կորուս կերթան հարկաւ : Այս որ աւելի անհետել է, այս զրութիւնով մարդկի իրենց երանութիւնը կամ յափաննական ասկիրանութիւնը ծնած տէպիրնուն կը պարտաւորուին : Այս իրեք վիտումներէ աղջակի կը ճետէսի որ պետութիւնը մարդկրու երկրաւոր շահերուն միայն նոր տանիլ կը հարկազրուի և իրմէ չկախուիր ամեննեին փրկութեան կոմ միւս աշխարհին հողը :

(Վերջը հետեւալ բիւն.)

ՆՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՄՅ.

Կըսուի թէ ընկերութիւն մը հաստատուիր է մօտերս քանի մը ուսումնական և աղջակի անձերու մէջ որք արեւմտնաց տէսլիմներով և ամէն նախապաշտուումէ ճեռու ովիտի աշխատան հայ ժողովուրդին լուսաւորութեան համար : Եթէ մէր լսածը առաջերի կատարուի այս ընկերութիւնը բոլորովին նոր է իր սեսին մէջ և այնպիսի կանոններով կը նիմնուի որք յիւսափ յառաջազիմութեան արձազանգ են : Այս առաջին անզամ չէ որ աղջայինը կ'զգան ընկերուական ոգիէն՝ տառաջ նկած բարիքը և անհուն օգուտը ու շանք կ'ընէն անով տէւրացրեաց Հայաստանին մասաւոր թշուսութեաննալատ մը զանէլ . բայց Երբեմն յետապէմ և նին զրութիւններ ընարելով, Երբեմն իրարու ներհակ տարրեր ընդունելով մէշերնին, Երբեմն ստորին կիրքերու նպատակելով և երբեմն կատաղի թշամիններու նանդիպելով ստիպուիր են ետքուի և ամէն նիմնազրութիւն կիսուա թողով : Սնուբանալի է որ աղջային սէր մը և լուսաւորուելու վատիսդ մը կը զրաւէն շատ ընկերութիւններու անդամները, ստկայն կը նամարձակինք ըսկէ որ բարոյական արիութիւնը կը սրակէր կամ զոնէ չ'տնէր այն անզրուելի սկզբութիւնը որով միայն մարդ կրնոյ անդամների մնալ բազմութեան գէմ նաև երբ այս բազմութիւնը երկուանի զայլերու վիճմուկէ մը չտարրերիր : Թշնամիններէն առաջինը եղէր են միշտ տէսակ մը կրօնականներ՝ որք մունալով մարդկային օրէնքը ու բրիստոննայի պարտաւորութիւնը ուղեր են և զեւ ուղերու կը յանդինին, Եկեղեցին սահմանէն ենին, աղջային օրէնքներու

խառնուիլ և աշխարհական խնդիրները կարգադրել : Թէ մէր խեղճ աղջը այս տէսակ մարդերէ նըքան վիաս կրեր և նըքան վէրք առէր է՛ այն յայտնի է ամէն լուսաւոր միաբերու և աւելորդ է անցեալ գէսլերը մի առ մի յիշել : Մէր խօսքը ընդհանուրին կը վերաբերի և մամաւուր անձերու վարքը ուրամութեան կը թուզունքը : Օրինակ ըլլան մէզ միայն Միւնեաց և Համազգեաց ընկերութիւնները որք, երկուքն ալ, կրօնական աշնամութիւնէն կործանեցան և անհետ եղան : Եթէ Սիւնեաց ընկերութիւննը կանգուն մնար, այսօր Փոքր Ասիայի շատ հայաբնակ քաղաքներ լոյս և զիտութիւն կունենային Խզմիրի արթուն ժորովարդին ինամբուլ... : Եթէ Համազգեաց ընկերութիւննը չուծուէր և բուսն հալածումէ մը չյաղթուէր, անսարակոյս հաւատրի կուիրը և ատելութիւնը և ումը որք անկէ կը ճետէլն, այս աստիճան չ'էին զրգուէր միտքերը . հաւատրի կատակին ալ վիստանակ վասրի արհամարհանքով կը պատկուէր հասարակութիւնէն : Երկուորդ թշնամինն եղեր է սնափառութիւնը որ, ինչպէս ուրիշ ասխուկաններու նոյնպէս մէր մէջը, շատ սիրտերու վրայ կը ափրէ և միշտ համբաւակին ետէն կը վաղէ : Հայը անով ամենէն փարք հիմնապրաւեան համար հսկայածէ չափեր կ'երեւակայէ, արտաքին տէսքը նաև հարկաւութիւն վեր կը սեղէ, անհետել նմանութեան մը ետէնէն կ'իյնայ և ի վերջէ կամ կը վճառի ու ավասալով կը մաշի կամ կը վլասուի ու մէջ մ'ալ աղջային իրերու չ'ուզէր խառնուիլ : Աղջասիրութիւնն կը զորի ինքնասիրութեան չօր փոսը և հնա կը քաշուի իրեւ կողինը իր սպատիւնի մէջ : Եթէ այս սնափառութիւնը զուգուէր և մանր բայց հաստատ հիմներու վրայ զրուէր յողովուրդին ապազայն ինչպէս որ կը վայելէ թշնամու աղջի մը, միթէ Հայերը այսրան ևս կը մնային և անսուելի իմաստակութիւն մը կը յաջորդիք ոյսօր տզիտութեան : Երբորդ թշնամինն եղեր է տէսական զրութիւններու պակութիւնը որով կամքը կարօրէն կը շարժի և ընկերը չզիտէր : Տնտկանը միտքին լոյսն է . այս լոյսէ ենու զիտութիւն չկայ և մարդ՝ այն ժամանակ իր գուծերը կ'արդիւնաւորէ Երբ այս լոյսը կը վայցի աղտարէն : Աղջ մը որ տէսականը կ'արհամարհէ բանտրի վիճակէն վեր չկրնար ենին և կարօւ է ուրիշներու զիմնէլ միշտ, վասն զի անէն արհեստ զիտութիւններու նետեւանք է, և կը կրկնենք, զիտութիւնը տէսականով կըլլայ :

Նորաշէն ընկերութիւնը այս երեք վատանգալի ժոյնուէրէ հաւատաբարապէս պիտի խուսի և իր շանքը ովիտի ուղղէ արեւմտնայ աղջերու վորձովը : Քաղաքակիրթ բաղմութեան մը երկարաւու վորձերը կամ պատմութիւնը նայելի մ'են որ պէտք է որ նայի անուուլ տզէտ բաղմութիւն մը որ կազէ լուսաւորուիլ : Կոյր կ'ըստի այն մարդը կամ աղջը որ որիշ մարդու կամ աղջի վար

ձեն օգոստ չքաղեր : Հայերու առաջին պարտքն է ուրբեմն, և թէ յիրավի կրթուիլ կուղեն, ընտուել և քննել թէ ազգիրը ինչ օրէնքով կը լուսաւորուին և թէ ինչ պէս այս լուսաւորութիւնը կը պահուի մէյ մը սկսելէն և տես : Եթէ արեւմտեայ ժողովարդները կրօնական կրիներէ չիրամարէին և դարերով արին թափելէ և տես չնամողուիին որ անկէ ոչ բարոյական և ոչ նիւթական բարօրութիւն մը կրնայ ծագիլ երբէր, հիմա ինչ տարբերութիւն կունենար Նւրոսայ Ասիայէն . և թէ, Աստուած չ'ընէ, վաղեմի փորձը մոռնալով սկսին նորէն կրօնական արինարու կոփւը, արհեստ, զիտութիւն, լոյս և պայծառութիւն կը մնան անոնց մէշ, և հին բարբարութիւնը չտարածէր իր ստուերը միտքերու և սիրուերու վրայ : Ուրախութեամբ կիմանանք որ վերոցիշեալ ընկերութեան անդամները լու ըմբռներ են զարգանալու այս հիմնաւոր թէութիւնը և միահամուռ որոշէր են լուսաւորութիւնը հաւատքի խնդիր չ'ընէլ, ինչպէս յայտնի կը տեսնուի Գ. յօդուածէն : « Սյս ընկերութիւնը կրօնական նպաստակ չունի և չկրնար ունենալ երբէր : » Լուսաւորուելու որիշ թէութիւն մըն է հասատքի միութիւնը ազգութեան կապ չզաւանիլ և հետեւաբար, քաղաքական կամ ազգային խնդիրը կրօնական անլուծիլի խնդիրներէն բաժնել : Սյս ալ երկար փորձէրու հետեւանք մէյ և ամէն լուսաւոր ազգերու էութիւնը անուվ կը պահուանուի ու կը բարզաւաճի հիմա : Պատմական անթիւ փաստերէ դատ արդի գէպքիրը մէր ըսածը կը հաստատէն : Ի՞նչ է Խրչմի պատերազմը, ուր երեք թշնամի կրօնը կը միանան քաղաքականութիւն մը պաշտպանէլու համար Եթէ ոչ այն թէ՝ քաղաքականութիւնը կրօնը վեր է : Ուրիշ զարի մէշ քրիստոնէայ ազգի գէմ մահմետական ազգի պատշաճիր ըլլալ և աշխարհի պահնէն ահազին մարտը միսլ, քրէտական յանցանը կրնար սեպուիլ : Սյսօր մարդկութեան զարգանալու նշան մը կը համարուի այն նւրոպակի մէշ, և իրքեւ յաղթութիւն իրաւունքի կը հրատարակուի ու կը գովուի հոս : Ի՞նչ կը նշանակեն սուլզան Մահմուտին այս խոռքերը : « Կուգեմայսունեւու որ Մահմետուկանը մզկիթի, Հրէայն սինակօլի և Քրիստոնէայն եկեղեցւոյ մէշ միայն տարբերութիւն . » Եթէ ոչ այն թէ՝ կրօնը ազգի մը հիմն չկրնար ըլլար : Անտարակոյս այս ճշմարտութիւնն յորդորուած են յիշեալ ազգայինք երբ « այս ընկերութիւնը է և կը մնայ ազգային ըսկելէն և տես : » կը յաւելուն : « ազգ ըսելով Հայերուն ընդհանրութիւնը կիմանանք . » և քիչ մը հետու կը կրկնեն . « ոյլ է ազգութիւն և այլ է կրօնք . ազգութիւնը է միութիւն սեռի և կրօնը ներքին համազումն՝ մասնաւոր մարզու և բազմութեան » :

Արդարեւ այսպիսի աղնի խօսքեր մեղ բաշակերութիւն կուտան և ի բոլոր սրտէ կը փափազինը որ ար-

դինաւորուին, վասն զի « ի պազոյ անտի հանաչի ծառն » : Եթր հեռուէն կը դիտենք հայ բազմութեան մը պատակումը և կոյր շարժումները . երբ կը լսնէր կը կարգանք որ Առճիկեան Պարոն Յակոբը նաև իր թագուարութիւն խօսքը մոռնալով, տակաւին չուզէր կամ չզիտէր հայութիւնը հաւատք զատել . երբ կ'զգանք մտական խարին այն դասն արզինքը որ բոլոր սերունդ մը ապականել կ'սպանայ, քիչ ուրախութիւն չէ մեղի համար որիշ կարմէ լուկ որ կան զես Հայեր որբ իրենց նախանօր աւանդութիւնը անտրատ կը պահնեն և հայկական սիրուվ կը սիրեն միտքի աղատութիւնը . որբ հայրենիքի սէրը կրօնքի սէրին չն զոհէր և զիտեն մէկին ծառայել և միւսը պաշտել անկախօրէն . որբ աշերնուն մարը սրբէր են և ապագան կը փազին նշամարէլ և անոր համեմատ տղէտ ազգայիններու քայլը ուղղել զէպի ճշմարիտ լուսաւորութիւն : Սակաւաթիւ են անոնք, ովք կրնայ ուրախալ զայն, բայց անթիւ բազմութիւն մը պէտք չէ ազգ մը լուսաւորելու համար : Ամէն յդկեալ ժողովուրդներու կրթութիւնը բանի մը հանճարի արզինք է և ամէն զիտութիւններ մտանաւոր միտքի հնարք են : Բաւական է որ աղատութիւնը նախանձու բոնութիւնէն չհալածուի . վասն զի ճշմարտութիւնը մէյ մը յայտնուելէ և տես իր սպաշտպանները օրէ օր կ'աւելնան և բազմութեան հոգը, այն ատեն, կը պահէ մասնաւորին զիւտը և արհեստ :

Հրդեհէ, շարժէ կամ ուրիշ աղէտքէ և տես կը տեսնուին մարդիկ որբ արտմութեամբ աւելակներու բեկորով հիւղ կը շինեն և կ'աշխատին պատսպարուիլ հոն աւելի մէծ աղէտքի հարտածէ մը : Ճշմարիտ աղզաւէրներն ալ այսպէս վարաւիլ կը հարկացրուին և երբ վաս թշնամութիւն մը հոսանքի պէս կուզայ, կը ծաւալի, կ'աւերէ, կը վլէ հիմն և վեր, ընկրկիլ և վհաստութեամբ ամէն բան թղուվ, նշան է թոյլ համոզումի մը : « Վէն ողին անյուսութեան ներքեւ չիշնար, կ'ըսէ Արէսէ . շատ անզամ սիրուի անտրիութիւն է այն և միշտ յանցանք կը սեպուի : » (1) Սեր նախնիք աւելի մէծ թշնամիներու յաղթեր են և աւելի մէծ տառապանքներու մէշ պաշտպաններ են քրիստոնէութեան դրոշը որ այն մամանակ նաև լուսաւորութեան նշան էր : Սիւներ և ՀԱՄԱԳՈՐԾ արխարայ յաղթուեցաք, և օր մը ձեր պատմութիւնը հրատարակուելու ատեն, աշխարհ համայն պիտի վիայէ որ արժանի զատել էք զիւցազն քաջի մը, բայց Եթէ խողան վիայիք ձեր այս փառքը պիտի արատի, վասն զի ճշմարիտ արխութիւնը կետնիքին հետ կը զարքի, և դուք զես չմեռաք : Սուտ քրիս-

(1) Le désespoir n'est point d'une âme magnanime ; Souvent il est faiblesse et toujours il est un crime.

GRESSET.

տոնէութիւնը երբեմն Հասունեանին և երբեմն Այլառ-
դովսքին գիմակովմինչեւայսօր կը փառաւորուի եղուք,
որ կ'ուզեիք բաւարութեան հետ քրիստոնէութիւնը
պաշտպանել, գուը պիտի լոէք յաւիտեան: Ո՞հ ոչ բնաւ,
ձեր պատիւը կը պահանջէ որ կանգնիք և յաւաց քա-
լէք: իյնալէ ետեւ կանգնիլ տեսակ մը յալութիւն է:
այս յարութիւնը Այրեանուարը կը յուսոյ ձեզմէ՝ վասն
զի փորձով զիտէ որ միայն անունով աղջամակը չէք:
Կուզեք որ իր յոյսը իւզերեւ ենէ և ձեզի համար ըսուի,
նորա եւ: ՕՆ Սիենիք և ՀԱՄԱԶԳԻՔ, « զի է մեր
« Աստուած յերկինս զոր մեքն պաշտեմք, կարող է
« փրկել դմեղ իձեռաց » անօրէն Թջնամեաց : Ահա
ձեղ առիթ մը կանգնելու և ձեր բեկորով նոր ընկերու-
թեան հիմը պինդելու : Այրեանուարը զձեղ պաշտպանելը
պատիւ կը համարի և կը խոստանայ իր հրատարա-
կութիւնը այսպիսի ընկերութեան մը նորիբել :

ՊԵՐԱՆԴԻ

J'ai fait plus que maint duc et pair
Pour mon pays que j'aime.
(*Béranger*, p. 204.)

Պատրոս Յավաննես ուղ Պէրսանձէ ծնաւ Բարիզի մէջ
1780, օգոստոս 19ին : Եթ ընտանիքը հարուստ չէր
և Մօնթօրկեզոյ ըստած գունէը կը բնակէր այն ժամա-
նակ : Մինչեւ ինը տարեկան մայրաքաղաքի մէջ մնալէ
ետքը, Բէրօն զրկուեցաւ իր ճօպաքն տունը որ բա-
րեպաշտ և համեստ կին մ'էր և մեծ խնամք ունե-
ցաւ անոր վրայ : Հոն սկսաւ քիչ մը կրթութիւն աս-
տուլ և կարգալ զրել սովորիլ : Ֆէնէլօնի թէկէմազը,
Քասինի և Վոլթէրի քանի մը ընտիր բանահիւստին-
նէրը իր առօրեայ ընտէրցումն էին և անսնցամոլ կը
լեցնէր իր նորածին հետաքրքրութիւնը և ուսումնափ-
րամիւնը : Երբ տաս և չորս տարեկան եղաւ Բէրօնի
տպարանը մտաւ իրքեւ աշկերտ և զիր շարելով կ'աշ-
խատէր մայրենի լեզուին ոճերը և ուղիղ զրելու կեր-
պերը ինքնիրեն սովորիլ : Տպարանատիւը տեսնելով որ
ուղիղ զրելու և շարապիելու կամուննէրը լու մը չէր
ըմբռնէր և ուսանաւոր շինելու մեծ վատիսդ ոճնէր, շանք
ըրտ այս ետքի մասին ապահով կատարել և մուսայներու
արհեստը մեկնել իրեն : Եթ տպայութեան այս յիշտառակը
երգի մը մէջ կը ցիցէ և կ'ըսէ,

Dans l'art des vers, c'est toi qui fus mon maître,
Je t'effaçai sans te rendre jaloux.

Աշխատութիւնը աւարտելին էտեւ Պէքանմէէ կրեմն
ալ նոյն քաղաքին մասն տղայներու վարժաստունք կ'իր-
ար որ Ժան Ժաք Ռօւպյին զբութեամբ կը կառավա-
րուեր օրէնսդիր ժողովին վաղէմի անդամներու մէ-
կուն հոգովը : Այսպէս բարոյական և մատկան

ուստամիներու թեթև պաշար մը հաւրեկով հոն, 1796ին նորէն Բարիդ գարձաւ իր ընտանիքին քոլ : Ան տառեն ուստամուոր շիներու եռանդղամալ աւելի բոլորքեցաւ քանի մը Թատրերզութիւններու ներկայ զանուելով և այս բուռն եռանդղով Ներմաֆրօնիր (Կէս այց Կէս Կին) անուն կատակերզութեան մը ձևոք զարկաւ որու մէջ կ'ուղեր հեղնել իր բոլորտիքը տեսած թոյլ և յոյլ մարդերը և անափառ ու բղեղ կիները : Բայց Մոլիէրը ուշազրութեամբ կարդալով վճառեցաւ անոր հրաշակելոներու վեհութիւնէն և կատակ զրելէ հրաժարուեցաւ : Ուզեց զիսցազնական բանահնաւութեան փորձ մը ընել և այս միտրով Քչլովիս անուն զիրք մը շինել ուր պիտի նկարզրուելին Ֆրանքներու թազաւորութեան հաստատութիւնը : Այս երկար ու անբերը աշխատութիւն մ'էր և իր թշուառ վիճակը չ'էր ներիր որ բոլորովին անձնաւուր ըլլաց զայն տարտելու համար : Արդէն կ'զգար թէ որքան զժուար է նեղութեան մէջ միտրի աշխայժը և ամիսութումը պահել և յուսահասութիւնէն չէր զիտեր զլովսը որ քարին զարնել : Միտրը զրաւ հայրենիքն հետանալ և Եղիպատու երթալ որ այն ատեն Ֆրանսայի իշխանութեան տակ էր : Բայց Եղիպատոսի արշաւանքին ևս զարձող մը անոր զիտաւորութիւնը փոխել տուաւ Ադրիելի և Ասիայի զերի ու բանասէր ժարավարզներու պատկերը : Առոր վրայ բոլորովին յուսարելի՝ համոզաւեցաւ որ բանաստեղծութիւնը իրեն հաց չպիտի բերէ և անօթի փորը տեսլական աշխարհ երեւակայելու տառեն չունի : Սկսու երգել որ իր տրամութիւնը փառատի և երգը Ֆրանսայի ամենէ երեւելի բանաստեղծներէն մէկը ըրաւ զինքը : Օր մը թշուառութիւնէն մղեսու՝ քանի մը երգ ծրարեց և սուբհանզակով Աւսիէն Պօնտրաթին (Նաբօլէօն Ալն Էղբայրը) զրկեց զանանք : Ասիլրա բանահնաւուներու վրայ միծ համակրութիւն տնէր, ուստի ծրարը առնելէն եաքը Պէրանդէն իր տունը հրաւիրեց, շատ մը խրատ տաւաւ և քանի մը ժամանակէն շնորհեց անոր իր թշակը զոր կ'ընդգննէր իրեւ անդամ Ֆրանսայի ձևարանին : Կլնաց ըստիլ որ այս առաւաճեւնութիւնը պահաւեց Պէրանմէն անողոք բաղզին ճիրանէն և այն օրէ ի վեր իր քնարը ուրիշ ողի մ'առաւ : Բարիերար մըն ալ ստորին զրազիրի պաշտօն մը գտաւ անոր համալսարանի մէջ 1200 ֆրանք վարձով և Պէրանմէ երգելով՝ շարունակ տասերկու տարի կատարեց զայն համեստութեամբ : Առջի երգը սր իր հայրենակիցները շարժեց և որ յայտնեց հասարակաւթեան իր հանճարը, եղաւ լը Շուաւ ա՛վիլյո ըստածք : Անհնարին եր աւելի կծու և սիրուն կերպով Նաբօլէօն Ալ մէկուպել և հեղնել : Հետզհետէ եւան լէ Իես, լը Սեհարկօր և այն երգերը որք ամենուն բերանը իյնալով շատ չ'անցաւ Ֆրանսայի չօրս կողմօ ստորածուեղամ : Նաբօլէօնի անկում,

և առ Պէրոնմէ ուկառ ուղղել իր զրիչը Պուրազններու դէմ և հայրենիքի ու ազատութեան նորիքել իր հանձնաբար : Հին դրօշակ անոն երգը սպիթ եզաւ որ իր փոքր պաշտօնէն զրկուի, և Պուրազններու յետազէմ իշխանութիւնը ասով ալ չբաւականալով զատաստանի զրկեց անոր ազգասէր հեղինակը : Պէրանմէ դատավարութեան երեք ամիս բանտի և հինգ հարիր ֆրանք տոյժի : Ահա երկու տաճ միայն այս երգէն զոր Ֆրանսի հշմարիա գաւակ մը չիրնար յիշել առանց բարբարելու :

Las d'errer avec la Victoire,
Des lois il deviendra l'appui.
Chaque soldat fut, grâce à lui,
Citoyen aux bords de la Loire.
Seul il peut voiler nos malheurs;
Deployons-le sus la frontière.
Quand secourai-je la poussière
Qui ternit ses nobles couleurs ?

Mais il est là près de mes armes;
Un instant osons l'entrevoir.
Viens, mon drapeau, viens, mon espoir,
C'est à toi d'essuyer mes larmes.
D'un guerrier qui verse des pleurs
Le ciel entendra la prière:
Oui, je secourai la poussière
Qui ternit tes nobles couleurs.

Բայց անէկա բանտի մէջ երգել, չբարեցաւ և երբ ճամանակը կատարուելով զուրս ելու հետը երգերու ծրար մ' ունէր : Լավիթ երեւելի սեղանաւորը, որ իր մէծ բարեկամնն էր, ուզեց իր բովը անոնլ և թեմէն պաշտօն մը տալ վախորէն այն զրկումի որով Պէրոնմէ պատժեցաւ : Ասիկա մէրժեց վախնալով որ բարեկամի մը շնորհը իր ազատութիւնը չնեղէ և ունկաւութեանը արգելք ըլլայ :

1825 և 1828ին հաստարակած երգերը այն առոտիքն իստորիկութիւն և աղնութիւն ունէին, այնուշե մոքուր բանահիւառնիւն մը կը պարունակէին որ Պէրոնմէ սուզի կարզի բանաստեղծ կրնար ըսուիլ նաև իր թշնամիներէ : Բայց Պուրազններու և ժեղամիններու վաս բազարականութիւնը նորէն առիթ զտաւ հոն հաղածելու, Պէրանմէն կրկին զատաւորներու սուզել զրկեց և զատավարուի տուաւ զանիկա ին ամիս բանտի և տաս հազար ֆրանք տոյժի : Այս հաղածումը իր փառքը և անոնը տեղի հոչակեց և ազատական կողմէ յանձն տուաւ տոյժը վետքել մասնաւոր բաժիններու : 1830ի խոսվութիւնէն եարը Պէրանմէն կրնար շատ մէծ պաշտօնի հասնիլ որովնետեւ Լուի Ֆիլիպին ընտրութեան օգներ էր և զրեթէ իր բոլոր բարեկամնները տէրութեան զործերը կը վարեին . բայց թէ համեստութիւն և թէ անհոգութիւն տմէն պաշտօն մէրժեց և առանձնութիւնէն չուզեց ենէլ : 1833ին նոր և տեղի զարմանալի երգեր հրատարակեց և այսու-

հետեւ մնաս բարեւ ըսկով հասարակութեան բոլովին առանձնացաւ : Եթր 1848ին ազատութեան որոտումը բոլոր Ֆրանսա և Ներուու շարժեց եւ Լուի Ֆիլիպը իր յամառութեամբը մինչեւ աքսոր տարաւ, Պէրոնմէն սահմանապիլ մողովին անվամ ընտրուեցաւ իր կարգին զէմ և 204,471 քուէ զինքը յոզովուրդին պատզամար ըրին, բայց անիկա չընդունեց և իր հրաժարումը տասւ մայիսի 8ին : Ազգային մողովը մերժեց այս հրաժարումը և ծերունի երգութիւ սովորուցաւ երկրորդ անգամ ազգայի որ զինքը համգուր թողումը մէրիմին մէջ : Մեռաւ վիշտավայորէն 1857, յուլիս 16 երեկոյին ժամը 6ին... :

Հետեւեալ օրը Բարիխ համայն սուզ կ'առնար և ազգային բանահիւաը կ'ողբար : Օտարականը չկրնար երեւակայել թէ այս անձը ինչ սէր և ինչ զարմանք կուտար իր ազգայիններու : Թաղումին ծախսքը տէրութիւնը ըրտւ թէրէտեւ Պէրանմէն բազարակամն ներհակ կարծիքի տէր էր... : Թաղուեցաւ Մանուելին (1) զերեկմանին մէջ, իր անզիստ բարեկամին քով որու համար կ'ըսէր,

Bras, tête et cœur, tout était peuple en lui.

Ահա համառօտիւ Պէրոնմէին վարքը որու մէջ մինք արտա չինք տեսներ թէպէտեւ քանի մը վայրահաւէ մէզութիւններ աշխատախն հակասակէ պինդէլ : Իր մի միայն յանցանքը եղաւ 1848ին ըրած ծուլութիւնը որով չուղեց զործով պաշտօնէլ հանրապետութիւնը զոր իր անուշ քնարով երգեր էր առաջ : Այս ալ իր ծերութեան կուտանք և կը փափազինք որ իր թշնամինները իրէն չուի աղնիւ սիրտ և անշահասէր բարք տննան : Ումանք եւս նը յանզիմաննն զինքը նարօլէնի վրայ զրուծ քանի մը երգերու համար, բայց կը մոռնան որ աշխարհակալին անկումէ ետեւ ումին ազատականը անուր պաշտօններու հետ էին Պուրազններու զէմ որը օտարներու զէնքով հայրենիքը ոտնակուխ ըրին և աթոռ նատան : Արգարեւ Պէրանմէն Նարօլէն Աի ողին զուից, բայց երբ անիկա Սուրբ-Հէլէնի ժայռին վրայ էր զերի և լրեալ՝ և ոչ երբ զեւրոսկ կը վրզովէր իր նոկայածն զատավանով : « Դժբաղդութիւնը միայն ուղարկեցի » (2) ըստ երգի մը մէջ և կոյր ըլլալու է մէկը որ չզգայ այս խօսքին նշանակութիւնը :

Միզի չինար զինքը զովիլ և պաշտօննել մէզուիթեան թէմ : Բոլոր Պէրանմէն իր երգերու մէջ կը զտուիւ և անոնցմով վատառութեան զատումը կրնայ արհամարնել : Երեք վեհ զգայութիւն կը յուղէին իր սիրութ :

(1) Մնեալ 1773ին, մեռաւ Բարիխի մէջ 1827ին: Ազգային ժողովին անդամ էր և 1823ին զորս վանսուեցաւ իր ազատակարթեան համար ... :

(2) Je n'ai flatté que l'infortune.

ուր, հայրենիք և մարդկան մաս ։ Սիրոյ վրայ զրածը երխասարգական ազատութիւն մը կը բորբէ և ճշ-
տելաբար փորբ թէրաւթիւններ ունի տեղ տեղ : Հայ-
րենական և մարդկային երգերը անբիծ են և յիրափ
Ռվաստիսն արժանի կը սեպավն : Իր անունը անման
պիտի մնայ երզը այս աստիճան հանձնուն համար,
վասնզի իրմէ առաջ մէկը չէր համարձակեր այս կեր-
պավ վեհ տեսիններու արձագանգ ըլլալ և բազմութեան
սիրառ արձագան ազատութեան սիրով որ մարդկուն
և ազգերու առաջին և վերջին պարագն է ... :

ՄԱՆՅ ԱՌԵՔԵՐ.

Զինաստանի ոցժմեայ թազաւորին անունն է Հիւն-
Փունկ : 1850ին ածուը նստառ և նիմայ զրեթէ յիտուն և
չորս տարեկան կայ : Տոհմով Մանչու ըսուած թաթար-
ներէն առաջ կուզայ, որոնց ուրազուխը, Չուն-չի,
1644ին կայսր Ընտրուեցաւ բոլոր Զիներու վրայ :
Կայսրը Ընտրուիքը կը բազկանայ չորս տպայէ և մէկ
տղիկէ : Անզրանիկը Եին-ուէի կ'անուանի, թազին
ժառանցն է և հարիւ քսան տարեկան կայ այսօր : Մէջ
կրթութիւն ունի, կ'ըսեն, բայց իր հօր նման օտար-
ներու գէմ շատ տակութիւն կը յայտնէ : Երկրորդ
որդին կ'անուանի Եին-շին, Երրորդը՝ Եին-չու և չոր-
րորդը Եին-ձինկ : Աղջիկը տաս և վեց տարեկան է և
շատ կը զավախ իր կատարելութիւններու համար :
Կայսրը Երեք եղբայր ունի, Եին-թրէօմ, Միւն-ուանկ
և Միւն-հին : Այս ըստարինը իր պատիւն ինկած և ար-
քունիքէն նեսու զաւասի մէշ կ'ապրի վասն դի քանի
մը տարի տառաջ գաղանի ընկերութիւններու նպաստով
ուղեր էր իր Եղբօր գէմ զինիկ և աթուէն ձգել զանիկա :
Բնակ հանրապէս կայսրը շատ սէր ունի բոլոր իր Ըն-
տանիքի վրայ բայց նոր զատաճանաւթիւնէ վախճախով
պաշտօն չուար իր որդիններու և մօտ աղջականներու :
Գամինին չորս զիսաւոր պաշտօնականներէ զատ,
տասը պաշտօնակալ ոմինստհանգներու զարձերը վարե-
լու համար : Այս ետքինները չորսին կուտան տէրու-
թեան հարիկաւոր թուղթերը և զրուածները, և կայսրը
չորսին բերմէ կ'իմանայ գէպերու եղելութիւնը, Եթէ
անոնք հանգն իմացնելու : Քաղաքական զուստորու-
թիւնը աղնքան կնճռարի է որ շատ անզամ կայսրը
զործի մ'է և քանէ լուր չունի :

— Զինաստանի ժողովուրդին թիւն էր 1813ին 571
միլիոն հոգի . 1852ին այս թիւը 596 միլիոնի հասաւ.
և շատ հաւաճական է որ այսօր 400 միլիոնի ենէ :
Երբ մարդ կը բազգաւէ այսպիսի ահազին թիւը Երո-
պայի զանազան մէծ տէրութիւններու հետ, կը զար-
մանայ տէսնելով որ Զինաստանի մէկ զաւասը արեւ-
մտեայ մէկ ազգի չափ բազմաթիւ է : Քիանկ-սաւ նա-

հանգը միայն կը պարտաւակէ 57,000,000 հոգի, այս
ինքն Ֆրանսայի բոլոր յուղուրդը : Կան-հվատի զա-
ւասը ունի 54,000,000 հոգի, Քիանկ-սան՝ 50,000,000,
Շան-թունկը՝ 29,000,000, Զի-լին՝ 28,000,000,
Հուրէ՝ 27,000,000, Հո-նան՝ 25,000,000 և այլն :
Այս հահանգներու մէշ շատ բազար կայ որ բազմու-
թեան թիւը 500,000 էն մինչեւ 1,000,000 ի կ'ենէ : Պատի
զիւզիր կը աւելանուն որ 23,000 հոգի կ'ամփափին : Այս
անհուն բազմութիւնը օրէ օր աւելնալու վրայ է, անհանկ
որ քանի մը իշխան բարբարոս հրամաններ հանելու
ստիպուեր են, որպէս զի անոր առաջքը առնուի :

— Օբազիր մը Ռուսիայի վրայ հետազայ տէղեկա-
թիւնը կուսայ : 1840ին մինչեւ 1854, 40,000,000 հոգի
ծնաւ և 50,000,000 հոգի մեռաւ, ուստի տաս և չորս
տարիի մէշ ցողովորդին ածու մը 10,000,000ի հասաւ :
Այսօր Ռուսիայի մէշ 60,000,000 հոգի կայ Բօլոնիայի
և Փինլանտայի ազգերը չհաշուելով : Եթէ այս աճումը
շարունակուի յիշեալ երկրին բազմութեան թիւը պիտի
հասնի, 1870ին, 70,000,000ի, 1900ին, 95,000,000ի և
2000ին, 264,000,000ի : 1855ին Բեղլապուրի մէշ
ծնել էն 16092 տարա որու չորրորդ մասը պունկորդի :

— Ամերիզայի օրազիր մը կը հրատարակէ . Շամ-
բարդ մը որ Երոստայէն Աւազրալիս կ'Էրթայ մէծ զար-
մանք կլզայ տէսնելով երեսյթները որք բոլորովին հա-
նակառակ կերտով կյայսնուն իր բոլորատիքը : Այս
հակոսնեայ երկրի մէշ ամէն բան տակու վրայ է և
ընական օրէնքը թէսութիւնները չեն կոտարտիր Երո-
պայի կլիմային համեմատ : Եղանակները իրարու չեն
համանիք . յոննվար ամիսը կէս ամառ կը յայտնէ և
յուլիսի մէշ ձմեռէ : գարսնը կուզայ սեպականքի և
հոկտեմբերի մէշ . ամասը կ'սկսի նոյեմբերին և կը
տեսէ մինչեւ վիշտայ մէշ էմիլ կուզայ սեպականքի և
հոկտեմբերի մաս և մէկ օգոստոսի ձմեռը կը տիրէ : Երեք
ամիս կ'անձրեւէ . մարտ և ապրիլ ամիսները աշունին
երկու երրարդը կը լիցնեն և օգոստոսէն հարը ձմեռ
չկայ : Հոս կէս զիշէր, հոն կէս օր է, և փոփոխակի :
Հոս արեւին հայելու համար զէպի հարաւ զաւասալու
է և հոն զէպի հիսախ : Աւազրալիայի մէշ երբ լու ող
կ'ընէ ծանրաչափը կ'իջնէ երբ օղը զէշ է կ'ենէ վիր :
Հոս տարւոյ ամիսնէն երկար օրը յունիսի մէշ կը տես-
նուի, հոն զէկտեմբերի մէշ : Տաքտութիւնը իմաստէն
կը վիշէ և ցուրտը՝ հարաւէն . ամիսնէ տաքը
զարաւանդներու վրայ է : Այսպիսի հակառաւթիւն
համեւ ուրիշ բաններու համար : Նու-չալի մէշ կորպու-
սւու է և արծիւը ճերմակ, միզոն չկէտէր, Թոչունը չ'եր-
գէր, բուն արևե առեն կ'երկի, կկոմ զիշերը կը միշէ
իր անունը : Քաստունիներ կան որ կտուց ունին և
ձռ կ'ածնն . ամանք ևս բնական քսուկ ունին կորիւն-

ներք պահելու համար : Առասը կուտ չ'ունի . տանձը
վայտի չափ կարծր է : Ընդհանրապէս ծառերը շուր
չեն տար վասն զի տերեւը, վոխանակ տարածուելու
դեպ ի երկիր, իր սայրը լոյսին կուտայ : Ֆամանակի
կարօտ է մարդ որ այսպիսի տակու մրաց շփոթի մէջ
իր կեսնքը և օրերը կարգադրէ, թէպէս և ոյս ամենը
բնական զիտութիւնով մեկնուի կատարելապէս :

Արշալոյս Արտրատեսիսին 585 թվականից առաջը կազմակերպվել է կարգադրության համար առաջարկած կազմակերպությունը՝ առաջարկած կազմակերպությունը՝ առաջարկած կազմակերպությունը՝

« Կը լսենք օէ Արևելք անուն հայերէն շարաժական
« լրազիրը մօտելոս զարձեալ պիտի հրատարակուի
« Փարիզի մէջ, խմբազրութեամբ զիտնական երի-
տառարդի զմիւռնացի ահառն (կ'ուզէ ըսկէ Պարոն)
« Ատէփանի Ուկանհան : »

Այս տուղերու մէջ քանի մը վրէալ կայ և կը յուսանգը որ Արշարյաբ կը փութայ զանոնք ուղղել։ Նախ Արևելյան շաբաթական լրացիր չէր, այլ կիսումնայ զրահան հանգէս մը։ Երկրորդ Արևելյան նորէն չպիտի հրատարակուի վասն զի անոր շաբազիրը չուղեց, չուղել և չուղիափ ուղէ իրեն յանձնուած զրօցը քանի մը վարդապետներու առջև ծալլել։ Արշարյանին յարզի տէրը զիսէ որ իր քաղաքակիցը անձատուամին կը համարի ահսակ մը Հայերու կամքին հնուզանդիլ։ Խնչոր մարդկօրէն կարելի էր՝ ըրաւ որ միաբի ազատութիւնը յարթէ, բայց ի գուրք……։ Հայ մը չզտաւ իրեն ձևանոււ. ընդ հակառակն շատ ազգայինք ամէն դուրսն ի զործ զբին. որ իր հրատարակութիւնը խափանուի և ինքը անյարիր կործանի։ Այս անզամ ևս բռնութիւնը իրաւոնքին յաղթեց և այնալիսի կերպով մը որ մամուլի տարեզիրներու մէջ իր նմանը չունի……։ Ար եւ ելլին միմիայն արժէքն էր իր ալգատութիւնը. անավ, և անով միայն, կրնար պարծիլ ուրիշ օրացիրներու քով։ Այս ազատութիւնը իրեն չըսպաց կրօնամոլ սև ողին.………։

Ինչու, որ մը կ'ըսենք : Ի՞նչպէս, որ մը կը նկարագրինք, ամէն բան ժամանակ ունի, առ այժմ մէր ձեռքերը կապուած էն : Բայց Կոճիկիան Պարոն Յահորը և իր Վարդապետ բարեկամները կը խոբովն եթէ կ'երեւակայեն որ մեղի զէմ և զած անիբառութիւնը կը ժոռնանք երբէք : Իրաւունքը մարդու կեանքըն է, երբ մէկը կեանքին կը դալի՛ զայն չպաշտուանողը վատ է : Զալիսի ըսուի որ վատ եղանք այնավիսի պարագայի մէջ ուր ոչ միայն մեղ այլ և մեր թշուառ ազգին անզարմանելի վեաս տրուեցաւ

‘Ծառերը և տունիկերը անմիտ օգտագործ կամ՝ ողբարձություն է առաջանալ կը ծառացնեն, և հետազոտ օրինակը լուս մը կը լուսացնէ սր մինչեւ երկրի մը զէշ օղը կրնան ի լուս փոխել: Վաշինգտոնի դիտարանը (observatoire) շինուածք է ըլլակի մը վրայ և միայն 400 եարտա (yard) հետի կզմնուի զետէն: Ասոր չուրերը բլրակին քովերը անհոս կը մնան և տեղ տեղ մէծ մօրեր կը շինեն, որ յամառայնի ամէն տեսակ բոյսեր կ'աճին, կը չորնան, կը փախն և օղը այն աստիճանը կատարենեն որ տէնդի ահազին հարուստները անկէ պատկաս չ'են միշտ: Մօրի անունը պաշտօնակալը նշանակեր էր որ այս տէնդի հիւսնդութիւնը միշտ տարւոյ այն ժամանակը կ'սկսի երր մօրերու բոյսերը կը չորնան և չուրեն յատակը կ'իյնան: Ուստի ենթադրելով որ կորելի է անոնց փութը պատճառ ըլլայ օղին զէշութեան և հեռեւաբար աէնդի երեսոյթին, սկսու բոլոր իր ուշազրութիւնը հոն ամփոփել: Անէ այնպէս է, բնչ ճար զանելու է որ օղը մարդուի և քաղաք մը հինգ ամիս զրկել անդամակ չնայ: Յիշասի քիմիարանութիւնը շատ մարմիններ կ'առաջարկէ որպէս զարդու կերպով այսպիսի զարման մը կը նան: Այլ անոնց ազգութը միշտ սահմանառ է և լայն վայրերու չօգտէր: Անոր համար Մօրի իր բոլոր շահքը բոյսերու վրայ զրաւ, որոնց մէջ նշանաւոր է հուզրուն անուն առնելու իր ծծելու ուժով (άβσօրρητον) և կ'աշխատաբեր բոյսերէ ծագեալ ասպականութիւն մը բոյսերով զարմանել և անհետալ: Արեւազարձը (tournesol) ընտրեց իր առելի զիւրին մշակութեանը համար և արտավաք մը անոր հունատով սերմանեց: Փորձը սկսու անցեալ տարիի, օգոստոս զաւմարեր ամիսը եկաւ և աէնդին հիւսնդութեան զոհ մը չ'երևացաւ այն եղանակին մէշ, այս ամենուն շատ զարմանք կը պատճառէր, վասն զի յիշեալ զիտարանի հիմնզարութիւնէ ի վեր չ'էր լսուած որ տարիի մը այս հիւսնդութիւնը հոն չզայ: Գիտուններու կործիքին նայելով՝ այս ուրիշ կերպով չմեկնուիր ենուիր և ոչ արեւազարձին ծծելու ուժով որ փոստն իսուսերու ապականեալ մասերը (particules) կը քաշէ, կը հաւաքէ և այնպէս օղը կը մաքմէ: Մօրի այս փորձով չբաւականար, կ'ըսէն, և կը պատրաստառի ուրիշ որոշիչ փորձերու ձևոք զարնել:

Համարանու ՏԵՂՂԱՔ.